

Központ három kuriájába választottak be igazgatósági és felügyelőbizottsági tagokat. Koós Elemért igazgatósági tagnak választották meg. Az elnök a választások után hálás köszönetét fejezte ki a megjelenteknek és a közgyűlést berekesztette.

Azországos ankét megállapodásai a munkaközvetítésről.

— A főkapitány nyilatkozata. —

(Saját tudósítónktól.) Közöltük néhány nap előtt, hogy a kereskedelmi miniszter anketet hívott össze, amelyen a hatósági munkaközvetítés szervezéséről tanácskoztak. Az értekezletet a budapesti új városháza közgyűlési termében tartották meg. Az értekezleten, amely több napig tartott, Szeged városát dr. Szalay József főkapitány képviselte. Kivüle megjelentek még Szegedről: Wimmer Fülöp, Tonelly Sándor és Vársárhelyi Julia.

Az ankétról dr. Szalay József főkapitány a következőket volt szíves tudósítónkkal közölni:

— Az értekezlet elsősorban abban állapodott meg, hogy a mezőgazdasági munkások és a rokkantak munkaközvetítését nem szabad az ipari munkaközvetítésbe kapcsolni, hanem két külön szervnek kell azt végezni. Az értekezletnek az a javaslata, hogy a fiatalok, a tanoncok, a nők és gyermekek, ugyisint a cselédek munkaközvetítése az ipari munkaközvetítés keretében szerveztessék. A sok hivatali fölállítástól a felszólalók idegenkedtek. Megállapodás történt arra, hogy a munkaközvetítést a kereskedelmi és iparkamara végezze. Ezen kívül csak azokban a városokban kívántak még munkaközvetítőket fölállítani, amelyek ipari szempontból gócpontjaiul szolgálnak az egész vidéknek. Általában azonban az a kívánság nyilvánult meg az értekezleten, hogy a munkaközvetítést a leg egyszerűbb eljárással végezzék, a hivatalok mellé szervezendő ellenőrző bizottságokat a munkaadókra és a munkásokra való figyelemmel paritásos alapon szervezzék, végül, hogy *munkásviszály esetén a munkaközvetítő semleges tartozik lenni.* Az ellenőrző bizottságba a hatóság a kamara képviselőin kívül az iparfelügyelőnek is helyet kell biztosítani. Ilyenformán a tizenhét magyar kamara munkaközvetítő bizonyos autonómiát nyerne, de egymással közvetlenül érintkezésnek, statisztikáikat és adataikat a lehető legsűrűbben közölnék egymással és csak az általuk föl nem dolgozható fölösleget bonyolítatnák le a Budapesten fölállítandó központtal. Ez egyszersmind a munkapiac nyilvántartását is vezetné az egész országra kiterjedőleg és bizonyos mértékben az országban levő összes hatósági munkaközvetítőknek a feje lenne.

Végül közölte a főkapitány, hogy Vargha Gyula államtitkár, elnök, kijelentette, hogy a minisztérium nem foglal ugyan véglegesen állást, de az ankéten felvetett eszméket és kívánságokat a végrehajtási rendelet elkészítésénél respektálni fogják.

Az olasz kormány nyilatkozik a hadműveletekről.

— Új minisztertanács Rómában. — A lapok véleménye. —

Lugano, június 1. Rómában megint minisztertanács volt, amelyen a hadügyminiszter felolvasta a frontról való jelentéseket. A minisztertanács — úgy mondják — ezekből azt a meggyőződést merítette, hogy *a helyzet napról-napra az olaszok javára tolódik (!)*. Határozatba ment tovább, hogy a kamarának küszöbön álló megnyitásokor vagy *Salandra*, vagy *Movrone*, a hadügyminiszter *a fronton való műveletekről közléseket tesz*, amelyeket a kamara kétségtelenül hazafias lelkesedéssel fog fogadni.

A *Corriere della Sera* újabb, kétségbeesett cikkben rámutat arra az óriási előnyre, amellyel a központi hatalmak kolosszális ágyu- és löszergyártása által fölötté állanak az antantnak, főképpen pedig Olaszországnak. Ez a trentinói offenzívánál a legnagyobb veszélyeket rejt magában. Olaszországnak meg kell tennie a legelszántabb erőfeszítést, hogy mind újabb és újabb hadi anyagot állítson elő és újabb és újabb hadi gyárakat létesítsen. De a szövetségeseknek is Olaszország segítségére kellene sietniök az ő hadi eszközeikkel. „*Csodákat kell művelni, ha győzni akarunk.*”

A *Stampa* szerint *Sonnino* a minisztertanácsban különösen a görög kérdéssel foglalkozott. A miniszter kifejtette, hogy a szövetségesek *Sarrail* tábornok katonai tulsúlyára való tekintettel a *bolgár-német támadást* lehetetlennek tekintették. A középhatalmak elleni görög tiltakozásnak nincs semmi jelentősége, mert ez ép olyan platonikus, mint az a tiltakozás, amelyet Görögország Szaloniki megszállása miatt tett az antantnál. Görögország magatartásának igazi jellege kitűnik abból a kívánságból, hogy a központi hatalmak általi megszállásnak csak ideiglenesnek szabad lennie, ami megadja Görögországnak a legjobb ürügyet arra, hogy beletörődjék a helyzetbe. Római vezető körökben, mondja a *Stampa*, nincs a legkisebb remény sem arra, hogy Görögország az antant mellett száll sikkra. Sőt mindjobban fölmerül az a gyanu, hogy a bolgár és a görög király már előre titkon megegyeztek egymással. Sőt azt is sejtik, hogy a központi hatalmak bizonyos ígéreteket is tettek Görögországnak, ami az esetleges tiltakozást még jobban tompítja.

A *Tribuna* azt véli, hogy a központi hatalmak az okos balkán-király segítségével meg akarják próbálni a balkáni háború likvidálását. Föltehető, hogy Görögország lemond Kavalláról és Bolgárország nem tart igényt Szalonikira, Németország pedig elősegíti Görögország epiruszi politikáját.

Az *Idea Nazionale* azt írja: „Sem a Verdun előtti német offenzíva, sem a trentinói osztrák offenzíva, sem a Riga ellen be-

jelentett német fenyegetés nem fogja ellenségeinknek a Balkánon való aktivitását a legkevésbé is korlátozni.” A lap tehát azt ajánlja, hogy a Valonában álló tekintélyes olasz erőket másutt értékesítsék. Ez volna a legjobb válasz a trentinói osztrák offenzívára, amelyet mindenekelőtt *politikai és katonai hipnotizáló erejétől* kell megfosztani. A macedóniai eseményekkel kapcsolatban a *Secolo* azt írja, hogy a német hivatalos jelentésből kitűnik, hogy a központi hatalmak Görögországgal szerződést kötöttek. A görög csapatok visszavonása erre elég bizonyíték.

A NÉMET SAJTÓ A TENGERI GYŐZELMRŐL.

Berlin, június 2. Az angol flotta főerejével történt eredményes összeütközéshez Persius a *Berliner Tageblatt*-ban a következőket írja:

A nagy tengeri csata, amelyet innen és túl az Északi-tengeren a háború elején vártak, a háború huszonkettedik hónapi tartama után bekövetkezett. Kimenetele, tengerészeti vezérkarunk szerint olyan, hogy *Németországban a legnagyobb örömet és lelkesedést fogja kiváltani.* Mielőtt pontosabb híreket kapunk az esemény lefolyásáról, csak is általánosságban mozgó ítéletet mondhatunk. Ez pedig úgy szól, hogy *nyílt tengeri flottánk nagy sikert aratott az angol haderő felett.* Az angolok veszteségei rendkívül súlyosak voltak, a mi veszteségeink ellenben a kivívott sikerhez képest rendkívül csekélyek. A tengerészeti vezérkar jelentése szerint nyílt tengeri flottánk szerencsésen ismét befutott a honi kikötőkbe. Nyílt tengeri csatában, a parti erődítések részéről való minden támogatás nélkül, *győzelmes csatát vívott flottánk a világ leghatalmasabb flottájával.* Vezére, parancsnokai és legénysége fogadják egész Németország köszönetét.

Angol admirális a görög haditengerészetben.

Frankfurt, június 2. Athénből jelentik a *Frankfurter Zeitung*-nak: A görög tengerészeti miniszter és az angol követ *aláírta azt a szerződést, amely Palmer angol admirálisnak a görög haditengerészet szervezőjévé való meghívásáról szól.* A szerződés csak annyiban különbözik az előző szerződésektől, hogy az admirális a megállapított egyévi görög szolgálat lejártát *előtt* is visszahívható. Palmer már megérkezett Athénbe.

A Délmagyarország telefonjai

Szerkesztőség	305.
Kiadóhivatal	81.

Álkalmai könyvvásár Várnay L. könyvkereskedésében, Szegeden.

==== Az irodalom legnagyobb kincsei rendkívül leszállított áron szerezhetők be ====
1916. június 20-ig.